

VÄRMLANDLIED

Ack, Värmeland, du sköna, du härliga land!
Du krona för Svea rikes länder!
Ja, om jag komme mitt i det förlovade land,
till Värmland jag ändå återvänder.
Ja, där vill jag leva, ja, där vill jag dö.
Om en gång ifrån Värmland jag tager mig en mö,
så vet jag att aldrig jag mig ångrar.

I Värmeland är lustigt att leva och bo;
det landet jag prisar så gärna.
Där klappar det hjärtan med heder och tro
så fasta som bergenas kärna.
Och var och en svensk uti Svea rikes land,
som kommer att gästa vid Klarälvens strand,
han finner blott bröder och systrar.

I Värmeland - ja där vill jag bygga och bo,
med enklaste lycka förnöjder.
Dess dalar och skog ge mig tystnadens ro,
och luften är frisk på dess höjder.
Och forsarna sjunga sin ljuvliga sång -
vid den vill jag somna så stilla en gång
och vila i värmländska jorden.